

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין נפדין תמימין ואין מתפיסין לכל זבח שירצה	אמר מר:											◊
תמימים הוא דלא מיפרקי, הא בעלי מומין מיפרקי, לכל שירצה הוא דאין מתפיסין, הא לאותו זבח - מתפיסין												◊
היכי משכחת לה דמתפיסין לאותו זבח ונפדין? במומן - נימא תיהוי תיובתא דרב הונא												◊
ה"ה דאפילו בעלי מומין אין נפדין, ואידי דתנא רישא נפדין תמימים, תנא נמי סיפא אין נפדין תמימים, ואידי דתנא רישא לכל זבח שירצה, תנא נמי סיפא לכל זבח שירצה.	אמר לך רב הונא:											◊
והשוחטן בחוץ פטור.												◊
חייב, ומוקים לה בדוקין שבעין, ואלבא דר"ע	רב הונא מתני:											◊
אם עלו - לא ירדו.	דאמר: [ר"ע]											◊
בין לפני פדיונו בין לאחר פדיונו עושה תמורה:												◊
ותמורתו לאחר פדיונו מתה	ר"נ אמר רבה בר אבהו:											◊
מאי טעמא?												◊
היכי ליעביד? ליקרביה - מכח קדושה דחוייה קאתיא ליפרקה - לא אלימא למיתפס פדיונה, הלכך מתה.												◊
ותיכיל במומה לבעלים וכי מה בין זו לתמורת בכור ומעשר	מתקיף לה רב עמרם:											◊
תמורת בכור ומעשר, הן וולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם - הרי הן כבכור ומעשר, ויאכלו במומן לבעלים	דתנן:											◊
זה שם אמו עליו, וזה שם אמו עליו, זה תמורת בכור ומעשר מיקריא. מה בכור ומעשר - במומן מיתאכלן לבעלים, אף תמורתן - מיתאכלא וזה שם אמו עליו, תמורת קדשים מיקריא, מה קדשים - לא מיתכלי אלא בפדיון, אף תמורתן - נמי לא מיתכלי אלא בפדיון, והא לא אלימא למיתפס פדיונה.	אמר ליה אביי:											◊
מנין לתמורת פסולי המוקדשין שמתה - תלמוד לומר: (ויקרא י"א) ממעלי הגרה טמא	תניא כוותיה דרב נחמן:											◊
האי מביעי ליה לחמש חטאות מתות												◊
ההוא (ויקרא י"א) ממפריסי הפרסה טמא נפקא.												◊
מנין לחמש חטאות מתות - תלמוד לומר: ממפריסי הפרסה טמא	תניא נמי הכי:											◊
חמש חטאות מתות הילכתא גמירי לה												◊
אלא, - כי אתא קרא - לתמורת אשם												◊
תמורת אשם נמי הילכתא היא - כל שבחטאת מתה באשם רועה												◊
אלא לעולם חמש חטאות מתות, ואצטריך קרא ואצטריך הילכתא, דאי מקרא הוה אמינא - לרעייה, קמ"ל הילכתא - למיתה, ואי מהילכתא, הוה אמינא, היכא דעבד איקרי ואכל מהני חמש חטאות, איסורא איכא, לאו ליכא, קמשמע לן דאיכא לאו.												◊
ואיבעית אימא: לאקושי דבר הבא ממעלי גרה לדבר הבא ממפריסי הפרסה, מה להלן במיתה, אף כאן במיתה.												◊
המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים - ולדותיהן פטורין, ולדי ולדותיהן - חייבין.												◊
העמיד ולדותיהן תחת אמותיהן, ולדי ולדות - פטורין וולדי וולדי ולדות - חייבין	[ת"ק]											◊
אפילו עד עשרה דורות פטורים, שאחריותן לעובד כוכבים.	רשב"ג:											◊
רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל - פטורה מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין - חייב.												◊
למימרא, דכיון דלא נקט מרא זוזי - ברשותא דמרא קיימא												◊
אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית	ורמינהו:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלמא: ברשותא דמקבל קיימא											♣		טז:
לא קשיא, הא - דקביל עליה אונסא וזולא, והא - דלא קביל עליה אונסא וזולא	אביי:										!	◇	טז:
דקביל עליה אונסא וזולא צאן ברזל קרית ליה?	אמר ליה רבא:										♣		טז:
ועוד, מאי פסקא?											♣		טז:
ועוד, אדתני סיפא אבל מקבלין צאן ברזל מן העובד כוכבים, ליפלוג וליתני בדידה, בד"א - דלא קביל עליה אונסא וזולא, אבל קביל עליה אונסא וזולא - שפיר דמי											♣		טז:
אידי ואידי דלא קביל עליה אונסא וזולא, והכא גבי בכורה היינו טעמא, דאילו אתי עובד כוכבים בעי זוזי ולא יהיב ליה - תפיס לה לבהמה, ואי לא משכח לה לבהמה - תפיס ולדות דידה, והרי יד עובד כוכבים באמצע, וכל יד עובד כוכבים באמצע - פטורה מן הבכורה.	אלא אמר רבא:										!	◇	טז:
ולדות - פטורין, וולדי ולדותיהן - חייבין	רב הונא:										♣	◇	טז:
ולדי ולדות נמי פטורין, וולדי ולדי ולדות - חייבין.	רב יהודה:										♣	◇	טז:
העמיד ולדות תחת אמותיהן, ולדי ולדות פטורין	תנן:										♣	◇	טז:
טעמא - דהעמיד, הא לא העמיד - לא, תיובתא דרב יהודה											♣		טז:
הוא הדין אע"ג דלא העמיד, והא קמ"ל: אפילו העמיד נמי, דאורחיה דעובד כוכבים למיתפס בנה והוי כמי דלא העמיד, ולדי ולדות - פטורין, וולדי ולדי ולדות - חייבין.	אמר לך רב יהודה:										!	◇	טז:
אפי' עד עשרה דורות פטורין, שאחריותן לעובד כוכבים	תנן, רבן שמעון בן גמליאל:										♣	◇	טז:
בשלמא לרב יהודה דאמר נחית תנא קמא לדרי, היינו דאמר ליה רבן שמעון בן גמליאל: אפילו עד עשרה דורות פטורין, אלא לרב הונא דאמר לא נחית תנא קמא לדרי, מאי אפילו עד עשרה דורות?											♣	◇	טז: